

عنوان مقاله:

زبان شناسی در مطالعات قرآنی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم قرآنی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

حمراء علوی ششتمد - استادیار، عضو هیات علمی دانشگاه الزهرا (سلام الله علیها)، تهران

خلاصه مقاله:

زبان شناسی دان شی برای شناسایی ابزارها، توانمندیها، منابع، روشها و آثار انتقال مفاهیم است. زبان قرآن یعنی شیوه و سبکیان قرآن در رساندن پیام که از مولفههای اصلی متن قرآنی است و تشخیص این امر که زبان قرآن چگونه زبانی است به نحویینادین در فهم و تف سیر قرآن تاثیرگذار است. قرآن به دلیل گستردگی در مفاهیم و قدرت استعارهای خود یکی از بهترین نمادهای زبان شناسی میباشد. در قرآن ب سیر از مسائل با استعاره از مفاهیم زبان شناسی عنوان گردیده است. حجم بالای استعاره های معنویدر این کتاب و همچنین توجه به ساختار بندی زبان ساختی آن سبب گردیده که به عنوان بهترین نمونه درک ساختار زبان شناسی بهکار رود. شناسایی وجوه ارتباطی «مطالعات قرآنی» با مباحث «علم زبان شناسی» از چند نظر حائز اهمیت است. اولاً، به دلیل اینکه مطالعات قرآنی، از تنوع روشی برخوردار است لذا روشهای مختلف تحقیق از جمله روشهای علم زبان شناسی و روش تحلیل زبانیدر مطالعات قرآنی کارایی دارد. ثانیاً، قرآن متنی زبانی است و در قالب لفظ نازل شده است بنابراین مانند هر متن دیگری میتواند موضوع مطالعه علم زبان شناسی قرار گیرد. بنابراین، عالم قرآنی باید نسبت خود را با علم زبان شناسی تعیین کرده و بر اساس کارایی روشهای علم زبان شناسی آنها را در مطالعات قرآنی به کار گیرد.

کلمات کلیدی:

زبان شناسی، قرآن، استعاره، مفاهیم، تفسیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1640271>

